

Česká republika

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl dne 9. února 2011 v plénu složeném z předsedy Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila (soudce zpravodaje), Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické ve věci ústavní stížnosti stěžovatelů A) **Ing. A. L.** B) **L. K.** C) **T. P.** a D) **V. R.**, všichni zastoupeni JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem se sídlem ul. 28. října 851/26, 415 01 Teplice, proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. listopadu 2010 č. j. 57 A 97/2010-162, za účasti **Krajského soudu v Plzni**, jako účastníka řízení, t a k t o:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

I.

1. Ústavní stížností, která byla Ústavnímu soudu doručena dne 6. prosince 2010, se stěžovatelé domáhali zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. listopadu 2010 č. j. 57 A 97/2010-162, a to pro porušení článku 36 odst. 1 a článku 38 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a dále článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolu č. 11 (dále jen „Úmluva“).

2. V ústavní stížnosti stěžovatelé požádali, aby Ústavní soud ve věci rozhodl mimo pořadí došlých věcí, neboť jde o věc volební, přičemž případné opakování voleb přichází v úvahu počátkem měsíce dubna 2011.

3. Ústavní soud konstatuje, že včas podaná ústavní stížnost splňuje všechny formální náležitosti, stanovené pro její podání zákonem č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“).

II.

4. Pro posouzení důvodnosti podané ústavní stížnosti si Ústavní soud vyžádal spis, vedený u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 97/2010.

5. Ze spisového materiálu Ústavní soud zjistil, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 16. listopadu 2010 č. j. 57 A 97/2010-162 bylo ve výroku pod bodem I rozhodnuto, že volby do zastupitelstva obce Bohy, konané ve dnech 15. a 16. října 2010, jsou neplatné. Ve výroku pod bodem II uvedeného usnesení bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

6. Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že došlo k zásadnímu porušení principu neutrality veřejné moci v průběhu voleb a došlo rovněž k porušení ust. § 17 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích (dále jen „zákon o volbách“).

7. V odůvodnění svého rozhodnutí Krajský soud v Plzni konstatoval, že ze zjištěného skutkového stavu jednoznačně vyplývá, že obecní úřad obec Bohy nepostupoval při výkonu agendy evidence obyvatel tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly bezdůvodné rozdíly. Krajský soud konstatoval, že pokud obecní úřad při přihlašování devíti osob k trvalému pobytu vycházel toliko ze skutečnosti, že přihlašovaná osoba má vlastnické právo k objektu nebo má souhlas vlastníka nebo spoluvlastníka objektu, a při ověřování skutečnosti, že objekt je označen číslem popisným, evidenčním nebo orientačním a je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci, vycházel toliko z výpisu z katastru nemovitostí, byl tak povinen obdobně postupovat také v případě zbylých čtyř osob. Tyto osoby totiž doložily ve stejném rozsahu veškeré skutečnosti nezbytné ke změně místa trvalého pobytu. Obecní úřad, uvedl krajský soud, nebyl oprávněn být v případě čtyř osob absolutně nečinný a v případě devíti osob extrémně rychlý. Pokud již obecní úřad přistoupil těsně před volbami ke změně trvalého pobytu u devíti osob, byl v souladu s ust. § 2 odst. 4 a ust. § 6 odst. 1 ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) povinen provést změnu místa trvalého pobytu u všech třinácti osob, neboť z ničeho nevyplývá, proč by devět osob, které z časového hlediska požádaly o změnu místa trvalého pobytu později než čtyři jiné osoby, přičemž předložily podklady v obdobném rozsahu, měly mít před ostatními přednost. Pokud měl obecní úřad pochybnosti o splnění podmínek pro změnu místa trvalého pobytu, měl podle krajského soudu postupovat podle ust. § 10 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“) a navrhovatele vyzvat k odstranění nedostatků a ve věci případně rozhodnout. V souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu však byl povinen postupovat ve všech případech shodně. Pokud mělo být sporným stavebně technické určení předmětných objektů, bylo povinností obecního úřadu ověřit stavebně technické určení objektů v případě všech třinácti osob, zejména však u objektů č. p. 31 a č. p. 38. V prvním případě šlo o budovu, ve které sídlí obecní úřad, přičemž z vyžádaného sdělení Městského úřadu Kralovice krajský soud zjistil, že v současnosti je objekt užíván zčásti jako kancelář obecního úřadu a zbylá část je bez využití, přičemž v nedávné minulosti (rok 2003) byla zbylá část objektu užívána jako restaurace a sál, ovšem k tomuto účelu užívání nebyly nalezeny žádné doklady. Ve druhém případě šlo o objekt, u kterého z katastru nemovitostí nevyplývalo, že by byl určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci, přičemž z kolaudačního rozhodnutí vyplývá,

že objekt byl povolen k užívání jako dům s pečovatelskou službou. Z uvedeného krajský soud dovodil, že v případě těchto objektů k zápisu místa trvalého pobytu nepostačoval výpis z katastru nemovitostí, nýbrž měly být opatřeny další listiny, přičemž stavebně technické určení objektu č. p. 31 je podle krajského soudu sporným i přes dotaz na příslušný stavební úřad.

8. Krajský soud v Plzni dále uvedl, že skutečnosti, kterými starosta obce A. L. odůvodnil nečinnost obecního úřadu, jsou z pohledu zákona o evidenci obyvatel naprosto nepodstatné a rozhodně neodůvodňují nečinnost obecního úřadu. Občané mají právo přihlásit se k trvalému pobytu do rekreačního objektu, pokud je označen evidenčním číslem a je určen k individuální rekreaci, což bylo v intencích rovného zacházení prokázáno u všech čtyř osob. Z pohledu zákona o evidenci obyvatel, uvedl krajský soud, je nepodstatný faktický stav objektů, jejich velikost, na jakém pozemku a na základě jakého právního vztahu se objekty nacházejí či skutečnost, že se přihlašované osoby v objektech zdržují maximálně o víkendech. O nezákonnosti svého postupu byl starosta nadřízeným Krajským úřadem Plzeňského kraje výslovně a podrobně instruován dopisem ze dne 23. června 2010.

9. Krajský soud dále provedl test výkonu státní správy obecním úřadem z pohledu ust. § 2 odst. 2 správního řádu a dospěl k závěru, že výkon agendy evidence obyvatel byl zneužit k účelu, ke kterému obecnímu úřadu nebyl zákonem svěřen, a to k ovlivnění volebního výsledku ve prospěch jedné ze dvou volebních stran. V případě devíti osob, které obecní úřad neoprávněně zvýhodnil oproti jiným čtyřem osobám, šlo evidentně o osoby spřízněné s volební stranou Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy, v jejímž čele stál starosta obce. S ohledem na naprosto těsný výsledek voleb (o volebním výsledku rozhodoval hlas toliko jediného voliče) došlo umožněním hlasování těmito nově přihlášeným osobám k možnému zvrácení výsledků voleb ve prospěch Sdružení nezávislých kandidátů obce Bohy, v jejichž prospěch byl zneužit výkon státní správy na úseku evidence obyvatel.

10. Krajský soud v Plzni poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 26. ledna 2005 sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>, ve kterém Ústavní soud dovodil, že „ke zrušení voleb může dojít pouze v důsledku zásadního a podstatného porušení neutrality státu v průběhu voleb“. Krajský soud v nyní souzené věci dospěl k závěru, že došlo k zásadnímu a podstatnému porušení neutrality veřejné moci v průběhu voleb, které je důvodem pro prohlášení voleb za neplatné. K tomuto závěru, uvedl krajský soud, jej vedl především výsledek voleb v obci. Z důvodů v napadeném usnesení popsaných krajský soud dospěl k závěru, že v dané věci byl porušen princip korektnosti a neutrality veřejné moci, přičemž toto porušení mělo přímý dopad na regulérnost a výsledky voleb. Soud proto podle ust. § 60 odst. 3 zákona o volbách prohlásil volby za neplatné.

11. K závěru o podstatném porušení neutrality veřejné moci v průběhu voleb vedla soud ještě další skutečnost, a to porušení ust. § 17 odst. 2 zákona o volbách. Krajský soud v Plzni poukázal na ust. § 19 zákona o volbách, podle něž je činnost volebních orgánů výkonem státní správy. Vykonává-li tedy starosta agendu podle ust. § 17 odst. 2 zákona o volbách, je povinen ctít princip korektnosti a neutrality veřejné moci. Krajský soud uvedl, že starosta nepostupoval při ustanovení volební komise správně a svým postupem zcela vyloučil jednu z pouhých dvou volebních stran z podstatné části volebního procesu. Druhá volební strana tak neměla možnost kontrolovat ani průběh

hlasování ani průběh sčítání hlasů. Tímto nesprávným výkonem státní správy starosta získal výhodu pro svoji volební stranu, a zajistil jí v podstatě absolutní kontrolu nad dalším průběhem voleb.

12. V této souvislosti krajský soud upozornil na další selhání výkonu státní správy, a to ze strany Státní volební komise. Ačkoli druhá volební strana včasným podáním ze dne 21. září 2010 požádala Státní volební komisi o vydání povolení k přítomnosti dalších osob při sčítání hlasů okrskovou volební komisí, přičemž uvedla důvody spočívající v tvrzeném nesprávném postupu starosty při jmenování členů okrskové volební komise, nebylo ze strany Státní volební komise adekvátně reagováno a účast zástupce druhé volební strany, alespoň při sčítání hlasů, nebyla umožněna. Krajský soud v Plzni dále poukázal na to, že k tíži starosty a Státní volební komise svědčí informativní zpráva vyhotovená Krajským úřadem Plzeňského kraje ze dne 6. října 2010 adresovaná Ministerstvu vnitra ČR.

13. V napadeném rozhodnutí dospěl Krajský soud v Plzni k závěru, že v dané věci došlo ke zneužití výkonu státní moci ve prospěch jedné ze dvou volebních stran a současnému vyloučení jedné z těchto dvou stran z kontroly nad průběhem voleb. Takto zdeformovaný volební proces, uvedl krajský soud, nelze považovat za výsledek demokratických voleb.

III.

14. V ústavní stížnosti stěžovatelé namítají, že Krajský soud v Plzni okruh účastníků řízení upravil bez procesního návrhu navrhovatele tak, že přibral za odpůrce Městský úřad Kralovice, tj. registrační úřad, a do odpůrců zařadil Lenku Havlíčkovou, Pavla Soukupa a Vendulu Soukupovou, odpůrci ad 6), ad 7) a ad 8) tak v tomto řízení vystupovali jak na straně navrhovatele, tak i na straně odpůrců. Za odpůrce se tak vyjadřovali k návrhu, který sami podali. V tom spatřují stěžovatelé rozpor s ust. § 90 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť podle ust. § 36 odst. 1 s. ř. s. mají účastníci v řízení rovné postavení, soud je povinen poskytnout jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení pro to, aby v řízení neutrpěli újmu. Stěžovatelé uvádějí, že soudní řád správní neobsahuje žádné ustanovení, které by soudu umožňovalo shora popsáním způsobem disponovat okruhem účastníků řízení; jde prý o zakázaný exces, neboť i soud může činit jen to, co je mu zákonem dovoleno (článek 2 odst. 2 Listiny). Stěžovatelé namítají, že byla porušena zásada rovnosti účastníků, neboť se odpůrci ad 6), ad 7) a ad 8) vyjadřovali ke svému návrhu, ale hlavně jim tím dal soud možnost, aby doplnili návrh, který byli povinni podat do 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí, tj. do 31. října 2010, přičemž z těchto vyjádření soud vycházel, a uvedl je v odůvodnění usnesení.

15. Stěžovatelé dále namítají, že lhůta, která je určena volebním zákonem k podání žaloby, je lhůtou hmotně právní, v této lhůtě, tj. do 31. října 2010, musel být návrh soudu doručen, soud pak projednává jen ty námítky, které jsou obsaženy v tomto

návrhu. Tím, že soud dal možnost navrhovatelům, aby doplnili svůj návrh, porušil nejen zákon o volbách, ale i zásadu rovnosti účastníků a právo stěžovatelů na spravedlivý proces. Navíc tím, že z vyjádření Venduly Soukupové převzal do odůvodnění i - nijak nepodložené - tvrzení, že starosta je veden v seznamu tajných agentů STB, zasáhl nedovoleným způsobem do jeho osobnostních práv, neboť toto tvrzení nesouvisí s předmětem řízení, bylo vedeno jen snahou očernit konkurenta ve volbách, soud nesměl toto tvrzení takto převzít do svého rozhodnutí.

16. Stěžovatelé v ústavní stížnosti dále uvádějí, že postupem soudu v této věci bylo porušeno právo stěžovatelů na zákonného soudce dle článku 38 odst. 1 Listiny. Domnívají se, že podle rozvrhu práce Krajského soudu v Plzni pro rok 2010 měla být věc přidělena Mgr. Kašpírkové, nikoli soudci Mgr. Alexandrovi Kryslovi.

17. Stěžovatelé dále uvádějí, že ve věci bylo nařízeno jednání na den 15. listopadu 2010, předvolání podepsal Mgr. Alexandr Krysl, vyřizující soudce, totožný soudce pak podepsal i výzvu soudu ze dne 10. listopadu 2010 k navržení a předložení důkazů. Tato výzva požaduje, aby nejpozději při soudním jednání dne 15. listopadu 2010 předložili stěžovatelé listiny, které navrhují k provedení důkazu. Toto jednání bylo na pokyn Mgr. Alexandra Krysla ze dne 12. listopadu 2010 odvoláno s odůvodněním, že vzhledem k dosud předloženým listinám a vyjádřením účastníků již není jednání potřebné pro rozhodnutí o návrhu. Pokyn byl tímto soudcem vydán poté, co navrhovatelé dodali do spisu listiny, s jejichž obsahem se nemohli stěžovatelé pro zrušené ústní jednání seznámit, nemohli na tyto listiny reagovat. Avizovanou možnost předložení důkazů při jednání dne 15. listopadu 2010 soud zrušil, aniž ji mohli stěžovatelé využít. Soud tedy neposkytl stěžovatelům stejné možnosti jako ostatním účastníkům řízení, řádně je nepoučil, proto utrpěli újmu i tím, že neměli možnost vyjádřit se k důkazům, které dne 12. listopadu 2010 předložili v řízení navrhovatelé. Podle stěžovatelů jde o porušení práva na spravedlivý proces, rovnosti účastníků před soudem i práva na zákonného soudce.

18. Stěžovatelé v ústavní stížnosti dále namítají, že v napadeném usnesení není uvedeno, čím mělo dojít k porušení ust. § 60 odst. 3 zákona o volbách, neboť soudem tvrzené porušení ust. § 17 odst. 2 zákona o volbách prý ve skutečnosti nenastalo.

19. Stěžovatelé dále vyslovují nesouhlas se závěrem správního soudu, že obecní úřad nepostupoval při výkonu agendy evidence obyvatel tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly rozdíly. Tento závěr je podle stěžovatelů nesprávný proto, že správní soud vycházel z podkladů předložených navrhovatelé v původním řízení a stěžovatelé se k nim nemohli vyjádřit pro zrušení nařízeného ústního jednání. Podle stěžovatelů nedošlo k žádnému porušení zákona o evidenci obyvatel, závěr soudu je nesprávný, neboť nebyla splněna podmínka ust. § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel, a u objektů, kam se chtěly přihlásit uvedené čtyři osoby, chybí určení podle zvláštního právního předpisu, neboť zde není kolaudace. To však nemohli stěžovatelé soudu sdělit, protože bylo zrušeno ústní jednání.

20. Nesprávný je podle stěžovatelů i závěr správního soudu o tom, že obecní úřad zneužil výkon státní správy k ovlivnění volebního výsledku ve prospěch jedné ze dvou volebních stran. Pokud platí tajné volební právo, pak nelze, tak jak to nesprávně učinil

správní soud, mít za dokázané čestným prohlášením, že ony čtyři osoby by volily určitou stranu.

21. Závěr soudu o tom, že pokud by obecní úřad postupoval při výkonu agendy evidence obyvatel při respektování ust. § 2 odst. 4 správního řádu, byl by počet voličů o čtyři vyšší nebo naopak o 9 voličů nižší než 88, je pro stěžovatele nesrozumitelný, neboť zapsaných voličů v seznamu bylo 90, a nikoliv 88.

22. Stěžovatelé poukazují na to, že sčítání hlasů byla přítomna zástupkyně Městského úřadu Kralovice, paní Valentová, o jejíž nestrannosti nejsou pochybnosti.

23. Podle názoru stěžovatelů krajský soud učinil z neúplně zjištěného skutkového stavu nesprávný právní závěr. V řízení před správním soudem byla podle stěžovatelů porušena práva stěžovatelů - a to právo rovnosti účastníků před zákonem a před soudem, právo na zákonného soudce a právo na spravedlivý proces. Správní soud v rámci přezkumu voleb podle stěžovatelů rozhodl i ve věcech, které do pravomoci tohoto soudu nenáleží, neboť závazně posoudil stavební charakter objektů a výkon státní správy obecního úřadu Bohy ve věci evidence obyvatel.

24. Stěžovatelé poukazují na to, že soud v tomto případě dospěl k jiným závěrům, než totožný soud dne 13. listopadu 2006, kdy rozhodoval ve věci sp. zn. 30 Ca 98/2006, o volbách konaných ve dnech 20. a 21. října 2006. Nynější situaci prohlásil soud za situaci zcela odlišnou od předchozí, ale tyto odlišnosti již neuvádí. Naopak se prý soud vůbec nevypořádal s námitkou navrhovatelů, že oněch devět osob se fyzicky voleb nezúčastnilo.

IV.

25. Pro posouzení důvodnosti podané ústavní stížnosti si Ústavní soud vyžádal vyjádření Krajského soudu v Plzni, který ve svém přípisě Ústavnímu soudu doručeném dne 23. prosince 2010 uvedl, že postupem v řízení vedeném pod sp. zn. 57 A 97/2010 a ani usnesením ze dne 16. listopadu 2010 č. j. 57 A 97/2010 - 162 nedošlo ke zkrácení žádného práva stěžovatelů, a to ani výslovně namítaného článku 6 odst. 1 Úmluvy a článku 36 Listiny.

26. K námitce stěžovatelů ohledně okruhu účastníků řízení Krajský soud v Plzni uvedl, že z námítky není vůbec zřejmé, jakým způsobem měli být stěžovatelé namítaným postupem soudu zkráceni na svých právech. Soud se všemi ze čtyř stěžovatelů jednal jako s účastníky řízení, žádný z nich nebyl z okruhu účastníků řízení vyloučen. V souladu s ust. § 90 odst. 2 s. ř. s. soud v řízení jednal jak s navrhovatelem, příslušným volebním orgánem, tak i s těmi, jejichž volba byla napadena. Ve skutečnosti, že soud jednal se všemi účastníky řízení, se kterými je podle zákona povinen jednat, nelze spatřovat porušení zásady rovnosti účastníků.

27. K námitce stěžovatelů týkající se porušení práva na zákonného soudce Krajský soud v Plzni uvedl, že stěžovatelé se mýlí, když z rozvrhu Krajského soudu v Plzni dovozují, že každá sedmá volební věc má napadnout soudci Mgr. Alexandru Kryslovi. Volební věci jsou zařazovány do časové řady rejstříku A, do něhož jsou zapisovány i jiné než volební věci („návrhy ostatní ve věcech správního soudnictví“). Časová řada rejstříku A tak není tvořena pouze věcmi volebními. Z rozvrhu práce je zřejmé, že ve věci bude rozhodovat senát ve složení: JUDr. Jana Daňková, předsedkyně senátu, Mgr. Miroslava Kašpírková a Mgr. Alexandr Krysl, členové senátu. Tento senát ve věci také rozhodl. Stěžovatelům se poučení o možnosti vznést námitku podjatosti dostalo, námitku podjatosti však po celou dobu soudního řízení nevznesli.

28. Krajský soud v Plzni konstatoval, že seznámil účastníky řízení s možným předmětem soudního řízení, neboť každému z účastníků doručil výzvu, ve které konkrétním způsobem uvedl, k jakým sporným skutečnostem je nutné navrhnout důkazy. Z obsahu napadeného usnesení je zřejmé, jaké důkazy se staly podkladem rozhodnutí soudu. Stěžejním a nezvratným důkazem byl obsah kompletní spisové dokumentace Obecního úřadu Bohy, týkající se přihlášení k trvalému pobytu předmětných osob a dalších souvisejících listin. Provedení jiných důkazů, než o které soud opřel své skutkové závěry, nebylo třeba. Z jednotlivých procesních úkonů soudu je zřejmé, že soud postupoval ve věci nestranně a všem účastníkům poskytl stejnou možnost k ochraně jejich práv. Stěžovatelé ani neuvádějí, jaký důkaz chtěli navrhnout a jakým způsobem by byl způsobilý zvrátit závěry soudu uvedené v napadeném usnesení.

29. K námitce stěžovatelů, že krajský soud v předmětné věci dospěl k odlišným závěrům než totožný soud ve svém rozhodnutí ze dne 13. listopadu 2006 sp. zn. 30 Ca 98/2006, krajský soud poukázal na odlišnost věci týkající se voleb konaných ve dnech 20. a 21. října 2006. Na straně 17 v posledním odstavci napadeného usnesení soud uvedl, proč neprováděl další dokazování.

30. Ke zbývajícím bodům Krajský soud v Plzni zcela odkázal na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí a setrval na závěrech v něm uvedených. S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Plzni navrhl, aby Ústavní soud ústavní stížnost odmítl.

31. Na uvedené vyjádření Krajského soudu v Plzni stěžovatelé reagovali podáním Ústavnímu soudu doručeným dne 25. ledna 2011, ve kterém setrvali na svých názorech obsažených v ústavní stížnosti.

V.

32. Ústavní soud není součástí obecné soudní soustavy a nepřísluší mu právo dozoru nad rozhodovací činností obecných soudů. Do rozhodovací činnosti obecných soudů je Ústavní soud oprávněn zasáhnout pouze tehdy, byla-li pravomocným rozhodnutím těchto orgánů porušena ústavně zaručená základní práva nebo svobody.

33. Ústavní soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jemu předcházející, z hlediska stěžovateli v ústavní stížnosti uplatněných námitek, a se zřetelem ke skutečnosti, že mohl přezkoumávat pouze ústavnost, dospěl k závěru, že ústavní stížnost není důvodná.

34. Podle ust. § 60 odst. 3 zákona o volbách návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

35. Krajský soud v Plzni v napadeném rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, že došlo k zásadnímu porušení neutrality veřejné moci v průběhu voleb a došlo rovněž k porušení ust. § 17 odst. 2 zákona o volbách. V souladu s výsledky dokazování konstatoval, že v dané věci došlo ke zneužití výkonu státní moci ve prospěch jedné ze dvou volebních stran a současnému vyloučení jedné z těchto dvou stran z kontroly nad průběhem voleb. Takto zdeformovaný volební proces nelze považovat za výsledek demokratických voleb. Krajský soud své rozhodnutí vyčerpávajícím a přesvědčivým způsobem odůvodnil.

36. K námitce stěžovatelů, že Krajský soud v Plzni okruh účastníků řízení upravil bez procesního návrhu navrhovatele, je třeba přisvědčit krajskému soudu, který postupoval v souladu s ust. § 90 odst. 2 s. ř. s., ve kterém je stanoveno, kdo je účastníkem řízení ve věci návrhu na neplatnost voleb.

37. Ve svém vyjádření Krajský soud v Plzni přesvědčivým způsobem rovněž zdůvodnil, proč věc stěžovatelů byla přidělena ve věci rozhodujícím senátu v souladu s platným rozvrhem práce a proč o jednotlivých úkonech soudu vyrozumíval účastníky řízení Mgr. Alexandr Krysl.

38. Ve věcech volebních je soud povinen rozhodnout v krátké lhůtě 20 dní a s ohledem na tuto skutečnost není povinen jednání nařizovat. Takto postupoval krajský soud i v nyní projednávané věci a původně nařízené jednání na den 15. listopadu 2010 zrušil, neboť soudní jednání shledal nadbytečným. Krajský soud správně dospěl k závěru, že posoudit důvodnost podaného návrhu lze na základě již zjištěného skutkového stavu, přičemž od provedení dalších důkazů a jednání soudu nebylo možné očekávat další objasnění věci. S předmětem soudního řízení soud účastníky seznámil tím, že každému z účastníků doručil výzvu, ve které účastníky seznámil s tím, k jakým sporným skutečnostem je nutné navrhnout důkazy. V odůvodnění svého rozhodnutí pak krajský soud přesvědčivě vysvětlil, proč neprovedl další účastníky navržené důkazy a také proč neprovedl původně plánované soudní jednání.

39. Námitka stěžovatelů, že Krajský soud v Plzni dal nepřipustně možnost navrhovatelům návrh doplnit, je irelevantní, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že v dané věci návrh po celou dobu soudního řízení nebyl změněn a o tomto nezměněném návrhu soud také rozhodl.

40. Pokud stěžovatelé namítají, že v daném případě dospěl Krajský soud v Plzni ke zcela odlišným závěrům než ve věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. 30 Ca 98/2006, je třeba poukázat na odůvodnění napadeného usnesení Krajského soudu v Plzni, ve kterém krajský soud dovedl, že skutkový stav, na němž byla založena srovnávaná rozhodnutí, byl odlišný.

41. Při shrnutí výše uvedeného Ústavní soud neshledal, že by v činnosti a v rozhodnutí jednajícího obecného soudu došlo k porušení hmotně právních

či procesně právních předpisů, které by mělo za následek porušení ústavně zaručených základních práv nebo svobod stěžovatelů.

42. Na základě těchto skutečností Ústavní soud ústavní stížnost mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků podle ust. § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu jako návrh zjevně neopodstatněný odmítl.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 9. února 2011

Pavel Rychetský v. r.
předseda Ústavního soudu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Dvořáková